

NGB artikel 8 en 9

Kerngedeelte: uit art 9 vanaf: ‘en hoewel deze leer...’t/m ‘....door Zijn woning in ons hart’.

De drie eenheid

1 de fundering in de Schrift

2 de ervaring in het hart

3 de lering in ons leven.

Gemeente,

In 333 na Christus is de geloofsbelijdenis van Athanasius aanvaard door de kerk. Het algemeen geloof is dit dat wij de enige God in de Drieheid en de Drieheid in de Eenheid eren. Dit is het algemeen geloof; als iemand dit niet getrouw en vast gelooft, die zal niet kunnen zalig worden. En met deze belijdenis werden velen uit de kerk geplaatst, volgelingen van de in artikel 9 genoemde Marcion, Mani, Praxeas, Sabellius, Samosatenus en Arius. Honderden zo niet duizenden werden hiermee voor ketter verklaard.

Dus de kerk heeft dit wel heel belangrijk gevonden, de belijdenis dat God de Drie-enige is. Echt kernzaak van het christelijk geloof. En dat blijkt ook wel in ons leven en in vele gemeenten, waaronder de onze. De eerste keer dat je in de kerk kwam, gebracht werd, kwam je er mee in aanraking, toen klonk het: ik doop u in de Naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes. En elke keer als we in de kerk komen is mee van het eerste dat we horen: genade zij u en vrede van God de Vader en van Jezus Christus onze Heere, in de gemeenschap van de Heilige Geest. Elke zondagavond belijden we het met de kerk alle eeuwen: ik geloof in God de Vader, en in Jezus Christus, Zijn eniggeboren Zoon en in de Heilige Geest, een belijdenis van rond het jaar 150 na Christus. En voor we de kerk uitgaan klinkt het weer: de genade van onze Heere Jezus Christus, de liefde van God de Vader en de gemeenschap van de Heilige Geest zij met u allen. En wie zijn of haar ja-woord geeft bij belijdenis doen, doet dat allereerst op de vraag: belijdt gij te geloven in God de Vader, en in Jezus Christus en in de Heilige Geest. Je kunt er niet omheen: Dat God de Drie-enige is.

1 de fundering

En dat is ook Bijbels! Ook al komt het woord drie-eenheid in de Bijbel niet voor, maar is dat gesmeed en gebruikt in confrontatie met mensen die het ontkenden. Die Jezus en de Heilige Geest van een lagere orde vonden, Jezus een bijzonder mens achtten en de Heilige Geest een kracht. Die zeiden dat de kerk eigenlijk drie goden had en een meergodendom had ingevoerd. Toen heeft de kerk de term drie-eenheid ingevoerd en gaan gebruiken. Om het Bijbels getuigenis kort mee samen te vatten. Dat Bijbels getuigenis dat achteraf gezien al begint in Genesis 1:26. Laat Ons mensen maken staat er dan en direct erachter: God schiep de mens naar Zijn beeld. Ons: meervoud. Zijn beeld, enkelvoud. Vlak na

elkaar.

In het Nieuwe Testament gaat die knop dan verder open. In de doopformule van Mattheus 28 en de zegen van II Corinthe 13:13 worden drie Personen genoemd, helemaal op één lijn. Dat heeft de kerk niet verzonnen, maar komt uit de Bijbel Zelf.

En teksten uit het Oude Testament die spreken over God, worden in het Nieuwe Testament zonder moeite toegepast op Jezus en de Heilige Geest. In de preken over artikel 10 en 11 hoop ik daar voorbeelden van te geven.

Verder ontvangen de Heere Jezus en de Heilige Geest goddelijke eer en aanbidding. Mensen aanbidden Jezus en dat wordt geprezen, terwijl duidelijk geldt: aanbidt alleen God. Thomas noemt Hem: mijn Heere en mijn God. En als Ananias en Saffira hun handel doen in Handelingen 5 zegt Petrus eerst: Gij hebt God gelogen en daarna: Gij hebt de Heilige Geest gelogen.

En zowel de Vader als de Zoon als de Heilige Geest worden dezelfde eigenschappen toegeschreven: eeuwig, almachtig, alomtegenwoordig, heilig. Zij zijn gelijk: Vader, Zoon en Heilige Geest.

God is de Drie-enige. Waarbij de Vader, de Zoon en de Heilige Geest hun Eigen zelfstandigheid hebben. Zowel naar Elkaar toe als naar ons toe. Naar Elkaar toe dat benoemt artikel 8. De Vader is Vader van de eniggeboren Zoon. Dat kun je niet omdraaien. De Vader is niet geboren uit de Zoon, maar de Zoon uit de Vader. En de Geest is niet geboren uit, maar uitgegaan, zoals de adem uitgaat uit je mond, van de Vader en de Zoon en niet andersom. En toch, als is de Zoon geboren uit de Vader en de Geest uitgegaan uit de Vader en de Zoon zijn Zij alle drie eeuwig en was er nooit een tijd dat er wel een Vader was, maar geen Zoon of wel Vader en Zoon maar nog geen Geest. Wonderlijk mysterie. Drie en toch zo Eén. Eén en toch Drie.

Drie-eenheid. En hoewel deze leer de menselijke verstanden te boven gaat, nochtans geloven wij die nu door het Woord. Inderdaad, ons verstand te boven. Daarom kun je hier ook geen voorbeeld echt voor gebruiken. Dat kun je vaak wel doen om dingen duidelijk te maken, maar hier is geen voorbeeld voor. Dit gaat ons verstand te boven. Hoe kan God nu drie en één zijn? Maar ja, als je je verstand ook als norm neemt, Augustinus heeft het dan over een kind dat met emmertje aan de kust van de Middellandse Zee speelt en water op het strand kiept. En als Augustinus dan vraagt: waarom doe je dat? Dan zegt dat kind: ik ga heel de zee leegscheppen op het strand met mijn emmertje. Och, onbegonnen werk, in één emmertje de zee willen passen. Onbegonnen werk: in het

emmertje van ons menselijk verstand God willen begrijpen. Dat moet wel verkeerd gaan, dat lukt niet. De drie-eenheid past er niet in, de uitverkiezing niet, de bekering niet. Als je je menselijk verstand als norm neemt, dan denk je dat er een God is, een Vader, met een Helper, de Zoon, en een kracht de Heilige Geest. Die ook het goede wil voor mensen, maar ja, als mensen niet genoeg mee willen werken houdt het op. God wil het best goed, maar is ook afhankelijk van de meewerking van mensen. En als het niet goed komt geeft God vast wel een tweede kans na je sterven. Dat past in je verstand, maar is zover van de Bijbel vandaan. Dat is leugen, dwaling. Zie je wel, je moet nooit beginnen en uitgaan van het punt: wat lijkt mij nou logisch, wat kan ik me voorstellen. Nooit doen. Je menselijk verstand, gevoel als maatstaf nemen en emmertje waar het in moet passen.

2 de ervaring

Maar Zij hebben ook hun zelfstandigheid naar ons toe. Art 9 het begin zegt: hun werkingen die wij in ons gevoelen. En die werkingen naar ons toe worden voornamelijk aan één van de drie Personen toegeschreven. Dan wordt de schepping voornamelijk aan de Vader toegeschreven, de verlossing voornamelijk aan de Zoon, de heiliging voornamelijk aan de Geest. Dat zijn werkingen, vruchten die wij gewaar worden, die alle gelovigen leren kennen.

Allereerst de werking van God de Vader in de schepping door Zijn kracht. Door Zijn kracht zijn wij tot leven gekomen in de schoot van onze moeder. Door Zijn kracht functioneren hart, longen, zenuwbanen, bloedsomloop, hersenen. Door Zijn kracht ontvangen wij de vermogens om te denken, te praten, te handelen. Alles is te allen tijde aan Hem te danken. Zonder de kracht van de Vader kunnen wij niet bewegen, denken, leven. En deze Vader is God. Want wat een mens ook kan, een mens kan geen mens leven geven. Dat kan alleen God. De Vader. Elke seconde worden wij Zijn werking, Zijn kracht gewaar.

En deze Vader, God, beschermt Zijn kinderen. Bewaart Zijn kinderen in het geloof. Dat hun nooit iets overkomt waar hun geloof niet tegen bestand zou zijn, want dan laat Hij het niet komen. En daar heeft Hij de kracht voor. Kijk, als vader kun je je kind niet bewaren. Je kunt voorzichtig zijn, te voorzichtig zelfs, maar dan nog kun je je kind niet bewaren. Je hebt immers alles niet in de hand wat er kan gebeuren. Maar God de Vader wel. Door Zijn kracht heeft Hij alles in Zijn hand. Om nooit iets te laten komen waar het geloof van Zijn kinderen niet tegen bestand zou zijn. Hij bewaart Zijn kinderen in het geloofsleven. De Vader, God. Wat is de zaligheid in goede handen!

En de gelovigen ervaren er de vrucht van: rust, zekerheid. Rust in

onhebbelijkheden, Hij komt erin wonen.

En je ervaart, gevoelt dat. Dat je leven verandert. Dat je dingen liefkrijgt die je haatte en dingen gaat haten die je liefkrijgt. Dat je hart branden kan voor de rechten en de Naam van de HEERE en in elkaar kan krimpen als Zijn Naam en rechten onteerd worden. Je wordt het gewaar. Bewaring, verlossing en inwoning. Rust in God de Vader, wederliefde tot God de Zoon, heiliging door God de Geest. Kent u deze God? Je kunt zo zwak, zo schuldig, zo verdorven niet zijn of bij de HEERE is raad en uitkomst.

Kent u Hem. Wie Hem in dit leven niet leert kennen, zal na dit leven niet met Hem zijn, maar voor eeuwig van Hem gescheiden.

3 de lering

Daaruit kunnen wij drie toepassingen maken. Het heil is zo volkomen, een mens is zo verloren, God is zo rijk en de hemel is zo heerlijk.

1^e Het heil is zo volkomen. Want daar is de Vader in kracht, de Zoon met Zijn bloed, de Geest met Zijn inwoning. Dat is volkomen. Dat hoor je al bij de Heilige Doop. Het heil is in de Vader. Bewaring tot het eeuwige leven. Maar: hoe komt een zondaar tot dat heil? Want je bent zondig en schuldig, kunt niet bij de Vader komen en tot Hem naderen. Maar het heil is ook de Zoon, in Zijn bloed. In Hem kunnen zondaren naderen tot de vader, gewassen en verzoend. Hoe met schuld beladen verzoend voor het oog des Vaders treden. Maar: hoe komt een zondaar tot de Zoon? Een zondaar die blind is en onverschillig, die ongelovig en wantrouwend is, die onwillig en vijandig is. Maar het heil is ook God de Geest. Die doden levend maakt, blinden ogen opent, nieuwe harten geeft, onwilligen gewillig maakt, kleingelovigen vrijmoedig maakt. Zo volkomen is het heil. En deze Drie, Vader, Zoon en Heilige Geest zijn één in waarheid, macht, goedheid en barmhartigheid. Zij willen alle drie hetzelfde. Zij werken altijd samen en in elkaars verlengde. De Zoon wijst niemand af die de Geest tot Hem doet komen, en de Vader wijst niemand af die door de Zoon tot Hem gebracht wordt. Wel mooi heeft iemand eens gezegd: als ik denk aan de eenheid dan wordt naar de drieheid van Personen toegetrokken met mijn gedachten, en zodra ik aan de drieheid van Personen denk word ik weer naar de eenheid toegetrokken in mijn denken.

2^e Het heil is zo volkomen. De mens is zo verloren. Zo verloren dat alleen een drie-enig God kan redden en zaligen. Ik kan werkelijk niets: mijn adem niet vasthouden, mijn leven niet in stand houden, mijn geloof niet overeind houden, mijn geloof kan ik stukmaken, verspelen, beschadigen, verwerpen voor iets moois op aarde. Dat kan ik en dat doe ik. En ik heb niets. Ik heb niets aan gerechtigheid of gehoorzaamheid. Niets aan goede hoedanigheden. Niets waardoor ik loskom van de duivel

of mijn schuld minder maak of de vloek ontkom. Helemaal niets. En ik wil helemaal niets, niets heiligs en goeds. Zo gekant tegen alles wat Goddelijk en heilig is. Tegen Gods wetten, tegen Gods inzettingen, tegen Gods Zoon, tegen Gods Evangelie, ik wil helemaal niets heiligs en goeds, ik wil in de zonde blijven. Zo verloren ben ik, dat alleen, alleen een drie enig God mij zaligen kan. Als ik geloof erken ik dat alleen deze God mij zalig kan maken, inwonend, verlossend en bewarend. Dat alleen een verkiezende God mij zalig heeft gemaakt, want anders was het nooit nooit gebeurd. Geloven, geloofsbelijdenis afleggen, is geen podium op stappen, maar knielen, diep knielen: zo verloren, alleen deze God kan mij redden.

3^e Het heil is zo volkomen, een zondaar is zo verloren, God is zo rijk. Onvoorstelbaar. Hoe rijk je bent in deze God. Vader, Die aanneemt tot Zijn kind. Die maakt tot erfgenaam. Dat je van de Vader kind mag zijn. Door de Vader verzorgd, opgevoed, bewaard, in de erfenis opgenomen. Meer dan een vader zijn kind liefheeft heeft deze God als Vader mij lief. Dat je van de Zoon eigendom mag zijn. Gekocht met Zijn bloed, betaald voor je zonden, gestorven aan het kruis. Liefde van de Zoon Die zichzelf gaf, Zijn bloed gaf. Ik voor u. Dat je van de Geest tempel bent. Door Hem bewoond. Die onderpand is eersteling, garantie van de volle zaligheid. Dat is aan alle kanten goddelijk gewaarborgd, ingedekt en verzekerd. De duivel kan niets ongedaan maken, mijn schuld niet en mijn eigen hart niet. Zo rijk: God heeft de Geest van Zijn Zoon uitgestort in uw harten, door Welke wij roepen Abba, Vader.

Calvijn zegt ergens: dán ontdekt het vrome hart God en raakt Hem bijna aan. Raakt Hem bijna aan. En je bidt: O Vader, mag ik meer van Uw liefde kennen, openbaar Uw Vaderlijke liefde meer en meer. O Zoon, mag ik meer Uw bloed kennen, in Zijn waarde en kracht en liefde. O Heilige Geest door waai mijn hof, mag ik meer Uw inwoning gewaar worden.

4^e En de hemel is zo heerlijk. Verwachtende totdat wij na dit leven de volkomen kennis en vrucht daarvan in de hemel zullen genieten. Totdat, niet óf dat, maar totdat. Wie Hem in dit leven niet leert kennen, zal Hem na dit leven niet genieten, niet te zien krijgen, niet Zijn heil ontvangen. Nu niet, dan ook eeuwig niet. Maar wie Hem in dit leven leert kennen uit het Woord en de werkingen in Zijn hart, die zal Hem eeuwig kennen. Volkomen kennis en vrucht. Volkomen kennen: Drie in Eén, Eén in Drie. Volkomen vrucht: Vaderlijke bewaring en erfenis, de volkomen verlossing door de Zoon, de volkomen heiliging door de Geest. Volkomen rust en zekerheid en vreugde, volkomen liefde en

wederliefde, volkomen heiligheid en zuiverheid. Stralen van een zon, nu achter matglas, waardoor de kracht en vrucht getemperd wordt. Als die man van wie de vrouw in de gevangenis zit. En af en toe mag hij op bezoek en kunnen ze met matglas ertussen wat contact hebben.

Gedempt, getemperd. Verwachtende totdat... Wachtende en verlangende. Om volkomen Hem te zien en te genieten. De Vader zittende op de troon, de Zoon het Lam staande als geslacht, en zeven geesten voor de troon. Dan zal ik kennen gelijk zelf gekend ben, dan zullen wij Hem zien gelijk Hij is en Hem gelijk zijn. O eeuwigheid, o eeuwigheid, om eeuwig U te genieten.

Amen